

HT-NYTT

43. ÅRGANG

NR 1 2020

facebook.com/HaugesundTuristforening

[@haugesundturistforening](https://instagram.com/haugesundturistforening)

Naturopplevelser for livet

Haugesund Turistforening

HT-NYTT

Haugesund Turistforening
Postboks 432, 5501 HAUGESUND
Besøksadresse: Strandgt. 171, Bytunet
Telefon: 52 71 53 11
Internett: haugesund.dnt.no
haugesund@dnt.no

Åpningstider Butikk/Tur-info
Man.-fred.: 10–15.30 Lørd.

Konstituert daglig leder og leder
prosjekt og teknisk drift:
Rolf Svendsen,
rolf.svendsen@dnt.no

Aktivitets- og turansvarlig:
Audhild Sannes
audhild.sannes@dnt.no

Barn og unge/hyttebooking:
Lotte Størksen
lotte.storksen@dnt.no

Redaksjonskomite:
Per Qvale
Alexander Urrang Hauge
Åsa Leifsen
Tone Helene Strand Kveinen

Styreleder:
Lars Johann Milje

Styremedlemmer:
Roald Bø
Rolf Børseth
Inger Kallevik Haavik
Geir Kvassheim
Bjørn Kristin Steinsland
Unni Vestre

Varamedlemmer:
Nina Grødem Lindøe
Arvid Helgesen

Leder turgrupper:
DNT ung Haugesund: Elisabeth Solvi Nordstrøm
Barnas Turlag Haugesund: Tiril Haukeland Håland
Barnas Turlag Sveio: Mona Eikemo
Barnas Turlag Tysvær: Jan Terje Mørk
Barnas Turlag Vindafjord: Tina Mari Einem Heggen
Fjellsportgruppa: Bendikte Street Baadsvig
Seniorgruppa: Solveig Hauge

Sauda Turlag: Ola Breivik

Etne Turlag: Jorunn Bringedal Berge

Vindafjord Turlag: Jan Sverre Frønsdal

Kontingentsatser 2020:

Familiemedlemskap	Kr. 1 275,-
Hovedmedlem	Kr. 710,-
Ungdom (19–26 år)	Kr. 360,-
Skoleungdom (13–18 år)	Kr. 220,-
Barnas turlag (0–12 år)	Kr. 135,-
Husstandsmedlemskap	Kr. 390,-
Honnør (67 år og over)	Kr. 555,-
Livsvarig med heftet årbok	Kr. 17 750,-
Dåps gave	Kr. 1 200,-
Jubileumsgave 10 år	Kr. 7 100,-

INNHOOLD

LEDER	3
TURBOK I SVEIO	4
BERUNUTEN	6
PÅ TUR MED SVEIN MAGNE VIKSE	10
AVSKJEDSINTERVJU MED LAUREN	12
SOMMER PÅ OLALIA FJELLSTUE	15
HILSEN FRA SENIORGRUPPA	16
HTs MANN LARS JOHANN	20
TORE PÅ SPORET AV DET GODE FRILUFTSLIVET	22
NY STYRELEDER: SAMTALE MED LARS JOHANN MILJE	20
HYTTER OG AKTIVITETER I 2020	24
DET ER DEN DRAUMEN	27

Hei, og velkommen til første digitale utgave av HT-nytt.

Først vil jeg takke for tilliten som ble vist meg, da jeg på sist årsmøte ble valgt til styreleder i HT. Jeg var innforstått med både ansvar og utfordringer, men på den tiden kunne vi ikke forutse utfordringene korona-pandemien skulle gi oss like etterpå.

Og egentlig vet vi ikke enda helt hva denne pandemien vil bety for HT, men utfordringer og vanskelige avgjørelser har det vært, og flere vet vi vil komme. Da er det greit å ha et oppegående styre, villige tillitsvalgte og positive arbeidsglade ansatte som er klare til å brette opp ermene for å ta i et tak når det trengs som mest. Det er ingen tvil om at pandemien slår ut på våre aktiviteter og dermed også på økonomien vår.

Nå ser det heldigvis ut til at livet i Norge begynner å røre på seg igjen, men vi vet at det vil gå lang tid før alt er tilbake til det normale.

I skrivende stund skulle vi nå vært i full gang med forberedelser til å arrangere DNT Landsmøte 2020 her i Haugesund. Slik ble det dessverre ikke. I stedet får vi historiens første digitale landsmøte.

I 2021 er det bestemt at Trondheim skal arrangere landsmøte. HT har imidlertid fått svært gode tilbakemeldinger på de forberedelser som ble gjort og på rammen vi laget for landsmøte. Vi er derfor bedt

om å søke landsmøte 2022 til Haugesund og da bruke opplegget vi har laget, om 2 år. Denne utfordringen har styret tatt, og søknad om landsmøte 2022 er sendt DNT.

Hyttesesongen i Etnefjellet står nå for døra. Men vi får ikke bruke hyttene våre som før denne sommeren. Vi som vil bruke dem, må bestille plass på forhånd. I tillegg må hyttene ha hyppigere tilsyn og av og til en grundigere rengjøring enn det vi kan forlange av våre brukere.

I tillegg kommer storsesongen for turer og aktiviteter. Her har vi og restriksjoner vi skal hensynta.

Derfor må vi som har et ansvar for både drift og økonomien i HT smile ekstra fint til dere hyttevakter og tillitsvalgte, med en bønn om nok en gang å ta et tak for foreningen. Nå trenger vi dere mer enn noen gang til dugnad om vi skal komme sånn noenlunde ut av dette. Og jeg vet av erfaring at når dere gis en slik utfordring, da har vi faktisk en mulighet til å komme styrket ut av denne vanskelige situasjonen.

På HT-huset har vi vært gjennom permitteringer, og vi har nå kun 3 ansatte i jobb. Men disse 3 synes å jobbe for 5. Og 5 er også målet at vi skal ha i arbeid etter hvert. I september gleder jeg meg til å ønske Tore Haugen velkommen som ny daglig leder, og forhåpentligvis til vinteren kan jeg få ønske enda en ny medarbeider velkommen. Da er vi «fulltallig» igjen.

Lars Johann

**GOD SOMMER
OG GOD TUR!**

Ellers er byggingen av Flokehyttene nå godt i gang, uten nevneverdige forsinkelser. Her planlegger vi å åpne for booking utpå høsten. Årsmøtet har ikke valgt hyttevakter til disse hyttene, derfor må vi oppnevne noe midlertidig. Men jeg håper at både erfarne tillitsvalgte og nye som ønsker å bli hyttevakter, vil melde seg til dugnad her.

Vi kan ikke klare å tilby alle som ønsker det en hyttevaktjobb, men vi må trolig ha 8-10 personer for å drifte disse hyttene på Ryvarden. Så det er bare å melde seg til tjeneste.

En stor takk til alle dere som har en mulighet for å bidra!

Ellers vil jeg ønske alle våre medlemmer er god og fin sommer

Lars Johann

Styreleder

HT-Nytt har brukt flere dikt av Gunnar M. Roalkvam og han er glad at vi bruker dem.

Her kommer et av favorittene mine med et bilder fra Håvikshovda på Bømlo.

Mvh Anne Rees Halvorsen

LOFTA VEDET

*Eg gjekk langt ut
for å lufta vedet,
langt ut mot havet
for å se.*

*Eg gjekk langt inn
for å lufta vedet,
innøve heia
for å se.*

*Eg ville bare
lofta vedet,
for eg visste
verken ut
eller inn.*

*Så klatra eg høgt
for å lufta vedet,
høgt opp på nuten
for å se
inn
i meg sjøl.*

DIKT

Foto: Elisabeth Hauge Bakke

TURER I SVEIO

NY TURBOK

I vinter og vår har svært mange også på Haugalandet brukt sine nære turområder flittig. Det er stort behov for ideer til nye turer og informasjon om turene.

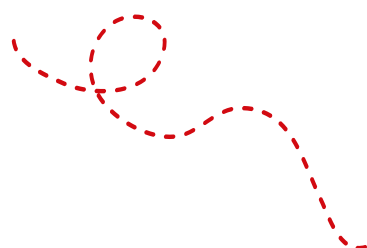
Da er det ekstra hyggelig å kunne fortelle at Haugesund Turistforening i disse dager legger siste hånd på ei bok med turbeskrivelser for Sveio.

Boka er den tredje i HTs På tur-serie. De to første er På tur Tysvær og Bokn (2017) og På tur Haugesund (2018).

På tur Sveio beskriver 24 turer i Sveio kommune. Hver tur er tegnet inn på kart, og det er tatt med korte tekster om historie, sagn, kulturminner m.v. for mange av turene.

Redaksjonen har bestått av Torfinn Dommersnes, Lars Kristian Gjerde, Anne Rees Halvorsen og Per Qvale. Elisabeth Hauge Bakke fra Sveio Turlag har i siste del av arbeidet vært aktivt med og bidratt på lik linje med resten av redaksjonen.

Utgivelsen av turboka er samordnet i tid med ferdigstillelsen av Flokehyttene på Ryvarden i Sveio.

Tekst & foto: Per Qvale

BERUNUTEN

– EN FJELLGARD SØRØST PÅ HARDANGERVIDDA

En tur til Berunuten ved Songavatnet sør på Hardangervidda hadde lenge stått på ønskelisten. Vi hadde hørt og lest historier om Lars og Guri som dro over Vidda fra Eidfjord og slo seg ned på denne høytliggende fjellgården i Telemark. Og i juni 2019 dro vi av gårde, med Bjørg og Reidar Eikemo som kjentfolk.

Husene på Berunuten i dag

 Bjørg og Reidar Eikemo på Berunuten

LARS I BERUNUTEN

23 år gamle Lars Litlatun fra Eidfjord giftet seg i 1848 med den seks år yngre Guri Olavsdatter Sæbø. De drev noen år garden Sæbø i Eidfjord, men flyttet etter ei tid fra garden og bygde seg ei lita stue. Lars hadde alt fra han var ungdom drevet med krøtter- og hestehandel som attåtnæring til gardsdriften. Nå ble han driftekar for fullt. Om vinteren reiste han omkring i bygdene i Sunnhordland, Ryfylke og Hardanger og kjøpte opp dyr. Når våren kom, drev han dyrene til fjells på beite. Melk fra kyrne ble kinnet og ystet. På sensommeren drev Lars dyreflokkene østover Hardangervidda til Kongsbergmarknaden, som begynte den 15. september. Men Lars handlet med hester og storfe også utenom de store markedene, og han hadde et stort virkeområde både i bygdene østpå og i Agder. Han var også en tur i Danmark med en skutelast fjordhester. Han skal og ha dratt østover til Sverige, der han kjøpte en stor drift av sauer og geiter.

Men Lars var ikke alene om å bruke fjellbeitene vestpå til dyredrifter, så det var konkurranse om tilgang til de gode

fjellbeitene. På handelsferdene sine hadde han fått kjennskap til fjellgarden Berunuten ved Songavatnet. Her var det store slåtter og beiter for dyr, og garden lå i passelig nærhet til markedene i øst. Det skal etter sagnet ha bodd folk i Berunuten fra 1600-tallet av. Garden ble fradelt som eget bruk fra Vinje allmenning i 1799. Etter at garden hadde skiftet eier flere ganger, kjøpte Lars Berunuten i 1870. Han og familien flyttet dit i 1872. De hadde da åtte barn, sju jenter og en gutt. Yngstebarnet var tre år da Lars og familien kom over vidda med 12-13 kløvhester. Han skal ha hatt med seg stua som de hadde i Eidfjord, for de gamle husene på Berunuten var borte da Lars overtok, og bøkene var tilgrodd. Det fortelles at da Guri kom til Berunuten, ble hun så fortvilet over forholdene som møtte henne, at hun satte seg på en stein og gråt.

Lars dro til Edland og fikk kjøpt en gammel stølsbu som han kjørte til Naustuvatnet og fløtte over til Berunuten. Før høsten kom, var det lagt tak på bua. Etter hvert fikk Lars kjøpt tømmer i Edland og bygde flere og bedre hus i Berunuten.

DRIFTEKAR

Da familien flyttet til Berunuten, hadde de med seg hester, kyr, sauer, geiter og en liten flokk tamrein.

Lars kjøpte hvert store dyredrifter med både storfe og hester. Det var viktig med store områder til beite og vinterfor for å kunne fore flest mulig dyr gjennom vinteren. Både slåttemarkene rundt husene og utslåtter ble høstet. Da Lars stadig var på farten for å handle dyr, falt det meste av gardsarbeidet hjemme i Berunuten på Guri, i tillegg til arbeidet med hjem og barn.

TAMREINDRIFT

Lars skal ha vært blant de første i Telemark som holdt tamrein. Lars' bestefar, Lars Garen, var ellers den første som kjøpte tamrein på Hardangervidda. Han dro sammen med broren sin til Rørosvidda i 1779 og handlet rein.

Bildet Lars Berunuten på Grønlands torg er hentet fra Fosstveit. Folk og fjell (1989)

Lars satset i en periode mye på tamreinhold og tok i bruk de store beiteområdene i Berunuten til reinsdyrflokkene sine. Han dro på lange handelsferder for å kjøpe rein. I 1875 var han i Rørosområdet og kjøpte en reinsdyrflokk som han drev nesten til Kristiania. Litt før han kom til byen, slaktet han dyrene og solgte kjøttet til handelsmenn i byen.

Det går mange historier om Lars' handelsferder. Den lengste turen hadde han i 1882-1883. Først gikk han og svigersønnen på ski over Hardangervidda til Vestlandet. Herfra dro de med båt til Finnmark, der han ville kjøpe tamrein og drive disse til Berunuten. Han kom bl.a. til Kautokeino, men fant at prisen på reinsdyr var for høy. De dro deretter, med leid kjørrerein, over grensa til Finland. Men turen dit ble mislykket, da de ikke kunne snakke verken finsk eller samisk. Til sist kom de seg tilbake over grensa, uten rein. Hjemturen fortsatte på ski langs grensa, men de fant stadig at prisen på reinsdyr var for høy. Etter nær fem måneders hjemtur kom de like før pinse, tilbake til Berunuten, uten reinsdyr.

Men alt neste år var Lars på farten på nytt. I Namdalen kjøpte han en flokk på 130 tamrein, som han drev sørover til Støren i Sør-Trøndelag. Her fikk han frakt videre sørover til Kristiania med jernbanen. I Kristiania ble dyrene drevet til en innhegning på Grønlands torg. Med i følget var også en samefamilie. Her tok Lars inngangspenger av folk som ville se reinsdyr og samer, og han tjente gode penger på dette.

NYE EIERE

Men døtrene til Lars og Guri ville ikke slå seg til ro i avsidesliggende Berunuten. De flyttet til bygda og giftet seg, den ene etter den andre. Til sist satt Lars og Guri alene igjen i Berunuten. Barna fikk

etter hvert overtalt dem til å selge og flytte ned i bygda. I 1886 solgte de Berunuten til brødrene Anton og Jul. Fougner. Men «dei lengta jamt attende åt fjellet», forteller Halldor O. Opedal. Like til 1911 dro Lars sammen med to av sine barnebarn til Eidfjord og kjøpte dyr som de dro til Kongsbergmarknaden med. I 1911 hadde Lars kun med fem hester. Det var ikke lenger handelen som var i sentrum, men det å fortsatt være med. Lars døde i 1913, 88 år gammel.

Fougner solgte i 1904 eiendommen videre til Vest-Telemark Reinsdyrkompani. Men tamreinholdet ble ingen suksess. Dyrene var skjerre og vanskelige å fange når de rømte. Etter hvert blandet de seg med villreinen på Hardangervidda. Reinsdyrkompaniet solgte eiendommen til brukseier Treschow i Larvik.

I 1979 kjøpte Vinje kommune Berunuten av Treschow. Eiendommen er på ca 90 000 dekar og omfattet sju hytter. Området er nå åpnet for friluftsliv, jakt og fiske for allmennheten.

Bygningene er satt i god stand og står i dag åpne for bruk for allmennheten for en rimelig døgnpris. Dette gjelder også bygningene på Berunuten.

VÅR TUR

Etter oppdemmingen av Songa er Berunuten og landskapet rundt, mye endret fra den garden som Lars drev. Den store Songadammen dekker i dag mye av området som tidligere var åpent landskap og småvann.

På tur mot hytta Glaheimane

Vi hadde bestilt båtskyss over Songa. Båten landet like nedenfor hovedhuset i Berunuten.

Terrenget rundt hytta bærer i dag preg av å være lite i bruk, både til turer og beiting. Terrenget var dominert av stor ur og området rundt hytta var tilgrodd av busker og småtrær.

Men en tur nordøstover mot hytta Glaheimane brakte oss over i åpnere og lettere terreng. På turen så vi også en større reinsdyrflokk, kanskje noen av etterkommerne etter tamreinen på Berunuten som hadde blandet seg med villreinen i området?

KILDER

- Fosstveit, Trygve og Knut Gjerden. Folket i Berunuten. I: Folk og fjell: Daglegliv på fjellviddene i Hardanger, Telemark og Setesdal. Oslo 1989 s. 31-55
- Opedal, Halldor O. Folk or gamal tid: folkeminne frå Hardanger, III. 1974
- Opedal, Halldor O. Folk or gamal tid: folkeminne frå Hardanger, VII. 2. utg. 1997

Pssst!

Har du fortsatt ikke tilgang til plussartikler?
Så enkelt kommer du i gang!

Gå til
h-avis.no/registrer

Registrer navn, mobilnummer,
epostadresse og fødselsdato.
Følg punktene videre.

Du er nå innlogget og har
tilgang til plussartikler på
h-avis.no

1 minutt
og du har
tilgang til alt!

- Tilgang til innhold på h-avis.no
- Del med familien
- Morgendagens eAvis kvelden før
- Søkbart eAvis-arkiv
- Riksavisen Rix

Haugesunds Avis

Tekst & foto: Per Qvale

PÅ TUR MED ILDSJELEN **SVEIN MAGNE VIKSE**

Det er gjort mye arbeid med tilretteleg-
ging av stien, bl.a. med steinsetting

For å drenere ut våte parti, har Svein Magne Vikse laget omfattende grøfter

I disse dager med hytteforbud og begrenset reisevirksomhet, har svært mange av oss gjort bruk av våre nærområder for å få frisk luft, mosjon og naturopplevelser. Og sikkert mange flere enn undertegnede har sendt vennlige tanker til de som har ryddet og merket stiene som vi har brukt. Og kanskje lurt på hvem de er, disse ildsjelene som har gjort alt dette arbeidet.

HT-nytt har tatt kontakt med en slik idealistisk ildsjel. Han heter Svein Magne Vikse og har ryddet, tilrettelagt og merket et stinett på mangfoldige kilometer på Vikse i Sveio. Isteden for et tradisjonelt intervju var det naturlig å gå en tur sammen med Svein Magne Vikse på hans egne stier og ta en prat underveis.

Området han har konsentrert seg om, ligger mellom Straumen og Skålaskog, med Digranesvarden som den markerte toppen i området. Selv om den ikke er høyere enn 59 m.o.h. gir den en fabelaktig utsikt i alle retninger i dette lavlendte kystlandskapet. Dette er et landskap som Svein Magne kjenner godt fra barnsbein av, men som ikke lenger var så mye i bruk da han begynte på studugnaden.

Svein Magne er ikke selv grunneier, men han har fått tillatelse av grunneierne i området til å rydde og tilrettelegge stier og merke disse for turgåere. Han forteller at han begynte arbeidet for omkring seks år siden, da han av helsemessige grunner trengte å komme seg ut på tur. Han fant ut at det noen steder kunne være vanskelig for mange å finne veg, og at det mange steder var tilgrodd og våte partier.

Han begynte med turstien mot Kvernalaupet og Straumsvoll og fortsatte over Stigurene til Digranesvarden. Etter hvert utvidet han stinettet til husmanns-

plassen Krokane, der den vidgjetne, synske Smørsundskjerringa i sin tid bodde, og tilbake til hovedvegen på nordsida av Straumsvollsvatnet. Han merket også sti til Straumen. Stinettet gir dermed muligheter for ulike varianter av rundturer. Svein Magne anslår lengden på stinettet som han har merket og opparbeidet til kanskje omkring 10 kilometer.

Det har – utrolig nok - i all hovedsak vært en enmannsjobb. Og det er et meget omfattende arbeid som er gjort! Over våte partier er det lagt trebruer med netting oppå. Han forteller at han har benyttet brukte terrassebord og rekved til mange av disse. Andre steder er lange partier av stien steinlagt med heller og flate steiner. Svein Magne opplyser at han har tatt stein fra områdene rundt stien, men stort sett fra steder som ligger slik at bruddstedene ikke er synlige. Noen steder har han også laget fine steintrapper. Og stien er godt merket og tydelig skiltet, bl.a. i alle stideler.

Som om ikke dette var nok, har Svein Magne også tatt vare på mye lokalhistorie som han gir videre på informasjonstavler mange steder underveis. Vi kan bl.a. nevne informasjon om hvor det ble spadd torv, hvem som spadde i ulike myrer og litt om hvordan torvvinna gikk for seg, informasjonstavle om Stemmen, der det fra tidlig på 1900-tallet ble skåret is som

ble lastet i båter i sjøen like nedenfor demningen, og selvsagt opplysninger om Krokane og Smørsundskjerringa.

Stiene som Svein Magne har ryddet og merket, blir i dag mye brukt. Han er glad for dette, det var jo mye av hensikten å få folk ut og gå.

Her er vi nok nær kjernen for å forklare idealismen hos personer som Svein Magne Vikse: deres «lønn» er andres turglede i et område som betyr mye for dem selv. Og vi turgåere kan prise oss lykkelige over Svein Magne og mange andre ildsjeler som bruker mye av fritida si på å legge til rette for våre turer. Tusen takk til Svein Magne og hans likesinnede!

Svein Magne Vikse har sørget for god skilting og gode informasjonstavler

Tekst: Alexander Urrang Hauge

LAURENS SISTE HT-HILSEN

Om ikke lenge tror jeg det vil være en helt naturlig diskusjon for barnefamilier om neste tur skal gå til Geitungen Fyr, Villa Vibrandsøy, Flokehyttene, Nordvikgården på Utsira, Olalia, eller i Etnefjellene. Det gleder jeg meg til, sier Lauren McPherson Simonsen.

Lauren McPherson ledet Haugesund Turistforening i tre år og var foreningens første kvinnelig leder, også den første fra utlandet. Selv om Lauren nå forlater foreningen, tar hun mye med seg, og etterlater en solid innsats.

-Haugesund Turistforenings arbeid er tuftet på dugnad og frivillighet og skiller seg fra en vanlig bedrift, Hvordan har det vært å være leder for en hær av frivillige?

- Det har vært en glede å gå på jobb hver dag og prøve å holde fart med det enorme engasjementet, den store innsatsen og alle initiativ som følger med. Alt dette kommer fra fantastiske mennesker som bare er med fordi de virkelig har lyst å dele det de brenner for med andre. Det gjør utrolig godt å jobbe i et miljø så preget av naturlig motivasjon til å gjøre noe godt for andre.

-Turistforeningens arbeid handler ofte om å vekke turglede hos dem som kan-

skje ikke har vært så mye på tur før. Hvordan står det til med din egen turglede, hvordan bruker du naturen?

- Noen spurte meg en gang hvor og når jeg har det aller best. Da svarte jeg «i aktivitet i naturen med mine nærmeste» - og det stemmer. Tur- og naturgleden min er en grunnleggende del av den person jeg er, og den har blitt større enn noen gang.

Å smake på unike uteopplevelser er noe av det beste jeg vet! En del av balansen i livet mitt er tid ute: om det er på tur, andre uteaktivitet, eller sove og spiser ute. Jeg nyter det hverdagslige friluftslivet i nærområdet like godt som større prosjekter lang til fjells.

Jeg liker også fryktelig godt å prøve meg på aktiviteter jeg ikke nødvendigvis er flink på og i områder der jeg er ukjent. Å flytte fra Australia til Norge lærte meg gleden av å jakte mestringsmuligheter

som voksen også. Vi som har mest å lære har også flest mestringsgleder å hente.

- Hva overrasket deg mest med Haugesund Turistforening?

-Den store variasjonen i hverdagen, både når det gjelder oppgaver, muligheter og folk. I tillegg vil jeg si den enorme arbeidskapasiteten til mine kollegaer, både i administrasjonen og blant de frivillige. Jeg var klar over at den var stor, men det overrasket og inspirerte meg uansett.

- Mange som leser HT-nytt er foreldre som gjerne vil ha barna med på tur - også når de er tenåringer. Har du noen tips?

- Årene fra 10 til tenåringsalder er en utfordring som vi har hatt mye fokus på i HT. Det er selvsagt viktig å holde varmen på den lidenskap som mange forhåpentligvis har fra før av. Variasjon er viktig, både på tur, men også i den måte du bruker naturen på.

MINE TIPS:

Prøv mange forskjellige aktiviteter som en familie. Send ungdommen ut på egen hånd når det passer, eller sammen med DNT ung når de kommer så langt. La de invitere en venn med på tur, da er alt lettere og kjekkere. Avtal at de kan gå foran og møt dem av og til i stedet for å gå som en flokk. Pass på at de har det rette utstyret slik at det blir en god opplevelse. Pause fra tur og friluftsliv er viktig også, la de styre litt så er de med når det gjelder Ta med snacks, selvfølgelig – alltid god motivasjon for oss alle.

-Midt i koronakrisen har vi blitt mer oppmerksom på de rundt oss - hva tror du om Haugesund Turistforenings muligheter nå?

- Koronatidene har satt fokus på mange av turmuligheter vi har i nærområdene våre og jeg tror det er mange folk som kommer til å holde fast på de gode hverdagsturene de har oppdaget den siste tiden. HT jobber mye med å motivere til denne typen aktivitet, og etablering av flere lokallag er et godt eksempel. Det er rart at en pandemi skal sette ekstra fart

på dette arbeidet, men samtidig gledelig at det kommer en del bra ut av denne perioden.

Med dette nye perspektivet på plass er det veldig positivt at HT har to nye hyttetilbud på vei i kommunene som ikke har DNT-hytter fra før av – Flokehyttene i Sveio og Villa Vibrandsøy i Haugesund.

- Haugesund Turistforening står midt i store prosjekter med Vibrandsøy og hyttene på Ryvarden - hva kommer de til å bety for foreningen?

- Flokehyttene og Villa Vibrandsøy blir en god inngangsbillett til DNT og til mange spennende turopplevelser, spesielt for nye brukere og de yngre generasjonene. Bynære hytter gir oss mulighet til å oppleve noe stort som er ikke nødvendigvis er langt unna, og jeg tror dette vil føre til at flere har lyst å utforske enda mer friluftsliv og flere av DNTs over 500 andre hytter.

Når HT er i drift på Vibrandsøy, med forbedrede båtruter, vil denne øyperlen bli et naturlig nytt friluftsområde for både lokalbefolkningen og besøkende. Dette vil også bli et supert alternativ til de nydelige Byheiene i Haugesund.

Flokehyttene har allerede fått oppmerksomhet over hele Norge. Turgåere kommer til å besøke våre områder for å oppleve Ryvarden i første omgang, deretter kan de videre utforske alt det andre vi også har å by på av kyst- og fjellandskap. Om ikke lenge tror jeg det vil være en helt naturlig diskusjon for barnefamilier om helgeturen skal gå til Geitungen Fyr, Villa Vibrandsøy, Flokehyttene, Nordvikgården på Utsira, Olalia, eller i Etnefjellene. Det gleder jeg meg til.

- Har du forandret noe i Turistforeningen mens du var daglig leder?

- Mitt største håp er at Haugesund Turistforening er en mer inkluderende med-

lemsforening og organisasjon etter min tid som daglig leder. Ellers var jeg beskrevet av vår gode generalsekretær som en fargeklatt i DNT, og jeg håper jeg har bidratt med enda litt mer farge i foreningen vår.

- Har Turistforeningen endret noe i deg? Turistforeningen har gitt meg mulighet til å jobbe med det som gjør til at jeg fant meg til rette i Norge – en skikkelig «pay it forward» mulighet.

- Du kommer fra Sunshine Coast på østkysten av Australia. Hva kan på den regnfulle vestkysten av Norge lære av det australske måten å bruke naturen på?

- I Australia tenker vi ikke at du må være en bestemt type for å bruke naturen. Alle er klar for å ta i bruk naturen akkurat som de er, uavhengig av hvor mye de har brukt natur og friluftslivet før. Down Under er det nok mindre fokus på å ha det perfekte utstyr og klær. Selvfølgelig har dette litt med klima å gjøre, men DNT har gått turer i Norge i over 150 år med en mye enklere utstyrs pakke tilgjengelig enn vi har i dag. Spør du en Aussie er det bare å komme deg ut, gjøre de ting som gir deg energi. Ideelt sett tar du med en «mate» eller to, og tar vare på naturen mens du gjør det.

- Hva kommer du til å savne mest med Haugesund Turistforening?

- Jeg vil savne mest alle de gode mennesker som stå bak HT og DNT. Alt det de gjør er en ting, men hvem de er er enda bedre.

SOMMER PÅ OLALIA FJELLSTOVE

Fra og med lørdag 27. juni har Fjellstova åpen kafé hver dag til og med søndag 9. august.

Overnatting bestiller du på forhånd via **ut.no**. Søk opp Olalia.

**Sommeråpen kafé,
hver dag 11.00-17.00.**

Merk! I sommer er det kun kiosk- og kaffemat på menyen.

HILSEN FRA SENIORGRUPPA

I skrivende stund er alle våre ture til seniorene avlyst.

Hva som skjer med turene etter sommeren vet vi ikke, men vi krysser fingrene og håper på flotte turer i fellesskap med alle kjekke seniorvandrere.

Vi har et fantastisk turprogram som vi håper kan gjennomføres, så følg med på info fra ledelsen.

Mens vi venter gir vi dere et underfundig dikt av Hermann Wildenvey og ønsker dere alle en fin og aktiv sommer.

ALT BLIR BRA!

EN REGEL

Forstmester Røkkum gikk tur over fjellet med vennen Herr Wiegand.
De startet ved gry
og vandret til dagen begynte å helle.
Da fant de en hytte til nattely.

"Det er regel" sa Røkkum, "
en hytte skal være slik når en går,
som den var da en kom."
"Ja, det er det første en skogsmann bør
lære,"

sa Wiegand og så sig bekræftende om.

Nu hadde de tenkt å la maten smake
og ta sig en klunkom av livets vann.
Så ruslet de inn. Men se der!
Under taket
hang det en stille og steindau mann.

Tja- de var sultne og hugne på drammen,
og blås i en dauing. De skar ham ned
og satte ham stille og pent på trammen
utenfor, - hvorpå de spiste i fred.

Efterpå fandt de sig hver sin køie
og sovnet og sov som de mødige gjør.
Da morgenen kom vilde begge nøie
påse at alt var fullstendig som før.

De slukket på grua og lukket og stengte
efter at frokost var inntatt med dram.
Men ute på trammen satt ennu den
hengte,
og hvad skulle guttene gjøre med ham?

"Hør", hvisket Wiegand - "hjelp til med
å bære, vi henger ham op igjen - her har
vi tom!"

"Ja", svarte Røkkum, "for hytta skal være
slik når vi går, som den var da vi kom."

VÅRE TURVENNER

Arbeidsplassen er der du er,
la oss tilpasse den til deg.

ATEA
Spesialister innen IT-infrastruktur

**BYGGMESTER
HELGE KVALE**

+47 909 92 944
post@byggmesterkvale.no

HBO

ET KNALLTØFT TRYKKERI

www.hbo.no

VI I HAUGESUND TURISFORENING

ØNSKER ALLE VÅRE

MEDLEMMER

EN RIKTIG GOD SOMMER

BESØK OSS PÅ
haugesund.dnt.no

STØTT
VÅRE
ANNONSØRER
DE STØTTER
OSS

INTERSPORT

HAUGESUND A/S
SPORTSBUTIKKEN VED
EDDA KINO
Tlf. 52 72 17 40
post.haugesund@intersport.no

NorEngros

Haugaland Engros

VÅRE TURVENNER

VI I HAUGESUND TURISFORENING
ØNSKER ALLE VÅRE MEDLEMMER
EN RIKTIG GOD SOMMER

Allsidighet er vår styrke - fra små oppdrag på hytter og bolig, til større nærings- og industribygg

Bjelland VVS AS
Hverdager: 08:00-15:30 Telefon: 52 70 45 30
Kvalamarka 29, 5514 Haugesund
VB.no

VB Bjelland VVS AS

HAGLAND
FINANS

VI VOKSER MED DEG

Vi tilbyr komplette regnskapstjenester, forretningsførsel og rådgivning. Hagland Finans bistår gjerne i den løpende oppfølging av din virksomhet med oppgaver som regnskap og lønn, og som rådgiver ved etablering, kjøp og salg av virksomhet, generasjonsskifte eller finansiering. hagland-finans.no

REGNSKAP | LØNN | FORRETNINGSFØRSEL | RÅDGIVNING

STØTT OSS MED DIN GRASROTANDEL!

Les mer på grasrotandelen.no

STØTT HAUGESUND TURISTFORENING VED GI DIN GRASROTANDEL TIL OSS.

PÅ DEN MÅTEN ER DU MED PÅ Å BESTEMME HVEM SOM SKAL FÅ OVERSKUDET FRA NORSK TIPPING.

Haugesund Turistforening

Org. nr. 971 157 100

Ta med deg strekkoden og ditt spillekort til en av Norsk Tippings mange kommisjonærer.

32774971157100

Tradisjon, kvalitet og kreativitet blandet med entusiasme er oppskriften på godt storkjøkkenmiljø. Du finner oss over hele landet.

www.norröna.net

Norröna
STORKJØKKEN

VÅRE TURVENNER

BESØK OSS PÅ
haugesund.dnt.no

Når du vil vise igjen!
ARGUS PROFIL

post@argusprofil.no / mob 48348059 / argusprofil.no

Arne Horneland A.S

Sørhauggt. 88 v/Markedet 52 70 22 70 post@horneland.no

JERNIA

BYGGMESTERFIRMA

HÅNDVERK
SOM IMPONERER

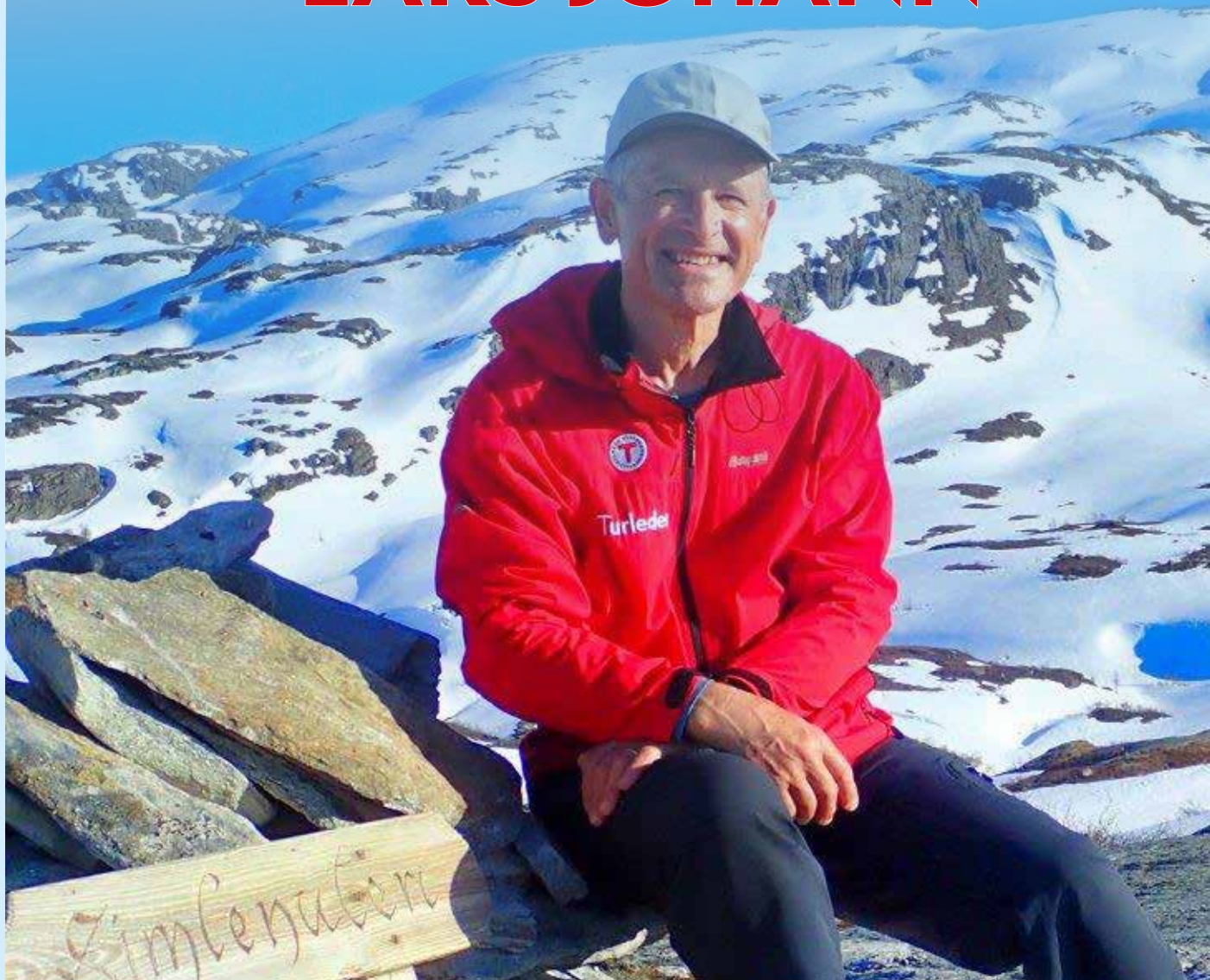
99 23 09 50
duco.no

STØTT
VÅRE
ANNONSØRER
DE STØTTER
OSS

Tekst: Tone Helene Strand Kveinen

HTs MANN – LARS JOHANN

Lars Johann Milje er den nye lederen i Haugesund Turistforening etter Kalland. Han møter HT-nyttts utsendte i et egentlig stengt HT-hus på Bytunet.

Haugesund ligger stille og nedrullet. Skjønt rolig var det ikke akkurat i går. For det blåste sterk vind med kuling i kastene, og isende kaldt var det i de brå haglskurene som formelig løp gjennom for øvrig nesten tomme gater.

Selv ankommer han alt annet enn nedrullet, lett og rapp i hamsen opp trappene til 3.etasje, til enda et møte på en torsdag, etter diverse viktige møter før denne uka. Han ble kastet ut i sitt nye verv på en helt annen måte enn han hadde forestilt seg da han sa ja til innstillingskomiteen om å ta vervet som styreleder 4. mars i år. Uka etter slo korona-viruset ned i Norge for fullt. Tilværelsen er blitt annerledes for oss alle sammen i løpet av svært kort tid.

Slik også for Lars Johann i HT. Sammen med resten av styret måtte han ta til etterretning styremaktenes og DNTs direktiver om å stenge ned mest mulig av alle aktiviteter. Dels for å redusere smitte-faren så langt som mulig, dels for å spare penger når lite annet enn medlemmenes kontingent gir innkomst på ubestemt tid.

Påskan, som pleier å være den første store utfartsuka til fjells for så mange, tapes blant annet i år. HT-s populære hytter i Etne-fjellene er lukket for publikum. Flaggskipet Olalia Fjellstove har ikke åpnet, til savn for mang en dagsturist, om været skal lage seg for en godtur i sol til fjells. Å besøke Geitungen eller Nordvikgården på Utsira må også utstå til senere, dessverre. Ikke alt er svart forresten. Byggingen av Flokehytene på Ryvarden går for fullt. De er allerede fullfinansiert. Styrelederen er forsiktig optimistisk, og håper på at høstsesongen kan gjenåpne til nytt driv for alle de som er glade i forening sin.

Hvem er han så Lars Johann med to nn'er i Johann? La oss ta namnet først. Han er døpt Johann, som det står her, for 67 år siden. 67 år er forresten vanskelig å tro på, for han fremstår langt yngre med den slanke skikkelsen, det lette spranget og med muntert smil. Men tilbake til namnet. Den digitale verden oppstod, og det ble vanskelig for programmerere å tenke uten-

om vanlig grammatikk, så Lars Johann opplever stadig at offentlige etater henvender seg til ham med en n. Dumt, for navn er identitet!

Han var en aktiv gutt, likte at ting skjedde rundt ham, var med gutta på det som gav spenst og moro. Og siden har han simpelthen fortsatt med å ta utfordringer når de kommer. Han har alltid hatt lyst til å prøve ut hva som er mulig å få til med det og det prosjektet. Som i det alt vesentlige har gått i tre og trelast, bygg og anlegg. Og vel å merke helst på lederplan, fordi interessene hans har gått i retning av å ha og få oversikt, legge strategier for å få virksheten til stadig å bli bedre og kaste av seg overskudd. Kort sagt få ting til å svive for samfunnet.

Hvordan hadde det seg at han ble medlem av HT? Jo, to kamerater og han ville gå rundt i området i sørfylket før Blåsjømagasinet skulle skylle og fylle over hyttene som lå der. Den billigste inngangsbilletten var å melde seg inn i foreningen. Med et avbrekk på noen år, meldte han seg inn i HT på ny. Raskt ble han hyret inn som jobbemann på gamle Olalia. Der ble han satt til å grave ei kjempegrop for å tømme utedoen i. Han må ha gjort en dugandes jobb, for siden ble han hyret til hyttevakt på Simlebu. Med spesialkunnskap på bygg og tre ble han også involvert i byggingen av Blomstølen, nye Nordvikgården, Bytunet, Sandvass og Løkjelsvatnhytta. Han var jo så lettbedt, som for øvrig svært, svært mange dugnadsfolk i HT er.

Utover den kunnskapen hadde han på det private plan også opparbeidet seg kompetanse som reiseleder for både ungdom og voksne. Den kunnskapen ble videreført i HT. Når også HT etterhvert ivret for at turledere i foreningen bør ha samme kompetanse som turledere ellers i DNT-systemet, ble det nærmest selvsagt at

Lars Johann meldte seg på for å formalisere den erfaringen han allerede hadde.

Så kom den dagen at Kalland besluttet at hans tid som leder i HT nå definitivt måtte være over. Han bestemte seg for det allerede i fjor. Og han skal etter sigende ha spurt valgkomiteen om å spørre Miljen om han kunne bli etterlederen. Og Miljen ble spurt, og Lars Johann, som på det tidspunkt hadde tatt på seg å være byggleder for den nye HIL-hytta i Djupadalen, svarte nei: «Ikkje i år», for sånn og sånn.

Innstillingskomiteen ved Sven Oscar Larsen gikk tilbake med det svaret, som Kalland slett ikke tok som et absolutt nei. Men han akslet nå på seg styrevervet enda et år. Men i 2020 var det jamt slutt, og dette meldte han til innstillingskomiteen med at «Men Miljen tar det han»! Og så gikk Sven Oscar til Lars Johann igjen og sa, at ja, du sa jo i fjor at du kunne ta på deg vervet i år. «Seie han Kalland»! Underfundighet spiller ingen liten rolle i HT-kretser!

Som skrevet innledningsvis kom alvor et fort og brått på den nye lederen. Såpass at han med et knapt hørbart sukk konstaterte at det var blitt litt «møkje i det sista».

Men det var ingen tegn til nedbrutt gammel mann å se da han rundet Bytunet på vei mot Strandgaten etter møtet vårt. Tvertimot med et blidt «God påske» slentret han lettføtt av sted.

Og vi ønsker ham og styret av hjerte gode arbeidskår i Haugesund Turistforening, trass i kommende tider vi ikke kan eller vil spå om.

Dette intervjuet er skrevet rett før påske.

Tekst: Alexander Urrang Hauge

TORE PÅ SPORET AV DET GODE FRILUFTSLIVET

Tore Haugen elsker mennesker og friluftsliv. Er det rart han føler jobben som daglig leder i Haugesund Turistforening var skreddersydd til ham?

HAUGESUND: Det er en vakker sommerdag i Haugesund. På Bytunet leker barna og folk går hit og dit i det fine været. Tore Haugen, Haugesund Turistforenings nyansatte daglig leder forserer gulvet på Totalen med to fulle kaffekopper, lange skritt og solbrunt ansikt. Skjorta er rutete, øynene blå, snusboksen fortsatt ikke tom og de hvite malingsflekkene på hendene avslører at han har et prosjekt på gang. Det er fredag og han skal straks hente sønnen på Flotmyr. Planen for helgen er snorkling, kan hende noen kamskjell, og avslapping med familien. Den gamle jobb-pc-en er levert inn.

Nå venter Haugesund Turistforening som et Soria Moria på den andre siden av sommerferien. Fra høsten av er Tore Haugen den nye høvdingen og overtar ansvaret etter Lauren McPherson Simonsen som ble klappet ut i vår.

- Hvorfor søkte du på jobben?

- Jeg har jo alltid misunt dem som har jobbet med hovedinteressen sin. Jeg så jo stillingen sist den ble lyst ut og tenkte lenge på det, men denne gang var det kona mi som tipset meg. Det var en stilling som passet meg, jeg følte den var skreddersydd og følte en indre motivasjon.

- Hva er det med Turistforeningen som tiltaler deg?

- Det er jo først og fremst positiviteten som gjennomsyrrer hele Haugesund Turistforening. Du merker holdningen som møter deg, her er det folk som vil få til noe. Vi har et unikt tilbud og DNT har et merkenavn som det bare er knyttet gode ting til. Folkehelse, fritid, natur, samhold. Når du møter på folk i fjellet så hilser de. Tenkt det! De positive drivkreftene er enorme.

- Hva tenker du om å lede en organisasjon drevet av frivillige?

- Jeg tror samhandling er stikkordet her. Jeg tenker at jeg har vært i store og små organisasjoner, men Haugesund Turistforening skiller seg ut her. De frivillige og all dugnadsinnsatsen er vår viktigste verdi. Uten den er det ikke noe Haugesund Turistforening. Det aller fineste er at vi kan nye godt av hverandres erfaringer og at vi drar lasset sammen.

- *Du kommer til en veldrevet organisasjon, hva skal Haugesund Turistforening strekke seg etter?*

- Når du begynner i en så veldrevet organisasjon, som har oppnådd så mye, er det klart du er ydmyk. Jeg starter ikke for å revolusjonere foreningen. Jeg tenker at målet må være å strekke oss etter den flotte utviklingen vi har. Bli ennå bedre og finpusse det som allerede er bra. Min rolle er jo å få til samhandling, at vi utfyller hverandre og bruker kreftene våre på rett plass, sier Tore og tenker seg om.

- Jeg liker mennesker, jeg er en utadvent person som trives med alle typer mennesker rundt meg.

- *Koronakrisen har gjort at syden- og utenlandsferien må vente i år - hvilket potensiale utgjør dette for Turistforeningen?*

- Folk kommer seg mer ut nå. Mange får øynene opp for alt som ligger i nærområdene rundt oss. Vi er heldige som har naturen like utenfor stuedøra. Jeg merker jo det når jeg snakker med folk. Vi har en annen bevissthet og flere får interesse for Haugesund Turistforenings arbeid. Kanskje dette året blir året da folk virkelig får øynene opp for hva vi har å tilby?

- *Hva betyr friluftsliv for deg?*

- Det betyr avkobling og det gir en sjelefred og et pusterom i hverdagen. For meg er friluftsliv rekreasjon og naturopplevelser. Det er jo ikke en definisjon på friluftsliv som er bedre enn en annen, men jeg tror det handler om å komme seg ut. Å være på sjøen, i fjellet eller skogen - å føle på den stillheten som finnes der. Dette er

en kvalitet som har en uvurderlig verdi, men du må oppleve det for å forstå det. Svaret på spørsmålet ditt ligger der. Stillhet og natur fascinerer meg.

- *Nils Faarlund sier jo at det er når vi går ut at vi går inn?*

- Ja, det er akkurat slik. Du får tid til å tenke og går inn i deg selv og vi blir påminnet om hva naturen kan gi oss.

- *Tradisjonelle bedrifter jobber jo for overskudd og vekst, hvilke verdier bør en turistforening ha i bunn?*

- Det handler om det vi snakker om. Den grunnleggende verdien vår er folkehelse og natur. Profittjaget som kan prege næringslivet er selvsagt viktig for samfunnet og velferden vår, men når jeg har jobbet i en slik verden så blir denne jobben et klart verdivalg.

- *Mange som leser HT-nytt er foreldre som prøver å få med ungene sine på tur - også tenåringer. Har du noen gode triks?*

- Bruk Byheiene aktivt og vis dem hva som finnes. Djupadalen for eksempel, er mangfoldig og har både dyp skog, stier og fjell. Ta med matpakke og la dem oppleve naturen selv, på sin måte. Ungene våre må jo ta sine egne valg. Jeg tror det beste vi kan gi dem er mulighetene til å velge friluftsliv. Vi kan åpne døren for dem, men de må selv gå inn.

- *Andre lesere er kanskje ferske i fjellet - har du et godt råd til dem som har en gryende friluftsinnterese?*

- Mitt råd er å planlegge en tur og forberede seg. Inkluder turfølge og familien, også de minste. Velg en tur som er lett å gjennomføre og sett deg godt inn i hvor du skal. Å planlegge betyr også å se frem til. Å glede seg til en tur er jo halve moroa, enten du skal til Etnesfjellene eller til en storby.

- *Har du noen naturområder som du føler er dine, hvor Tore bare er Tore?*

- Jeg har alltid likt meg i Etnesfjellene og holder Simlebu høyt. Jeg hadde hytte på

Vågslid i ti år, men jeg liker å oppsøke nye steder. Det er jo i mangfoldet Turistforeningen og naturen er unikt. Du kan gå til en ny hytte eller nytt fjell hver helg et helt liv, eller du kan søke tilbake til akkurat den stien, det stedet og den stemningen, sier Tore Haugen, som gleder seg til å begynne i den nye jobben.

10 lynkjappe:

- *Hva skulle du bli når du var tolv år?*

- **Tannlege**

- *Hva kan du ikke dra på tur uten?*

- **Stormkjøkken**

- *Liker du best sommerfjell eller vinterfjell?*

- **Umulig å velge. Jeg liker begge deler.**

- *Er du cowboy eller indianer?*

- **Det må bli indianer**

- *Hvilken bok leser du akkurat nå?*

- **Jeg leser ingen bok akkurat nå, men leser Haugesunds Avis, Finansavisen, Aftenposten og Dagens Næringsliv.**

- *Hva provoserer deg?*

- **Urettferdighet**

- *Hva sier du til barna dine?*

- **Det er lov å ikke kunne, men forbudt å ikke ville.**

- *Hva er du redd for?*

- **Jeg er ikke særlig engstelig eller redd.**

- *Hva tid slapper du av som mest?*

- **På fisketur med snekken min.**

- *Hvilket råd skulle du helst gitt deg selv da du var 18?*

- **Gå dine egne veier, gjør det du har lyst å gjøre.**

HYTTER OG AKTIVITETER I 2020

DNT har utarbeidet en instruks for smittevern både på hyttene og på fellesturer. Les mer om hvilke regler som gjelder og hva dere må tenke på her:

BESTILL HYTTE- OVERNATTINGER PÅ FORHÅND

Frem til nå har vi sagt at det alltid er plass på hyttene. I år må alle som skal bo på hyttene våre bestille i forkant. For å kunne åpne tilbudet vårt er det svært viktig at det er mulig å spore smitte, det betyr at vi må vite hvem som bor hvor, og vi må ha kontroll på hvor mange. Derfor er bestilling av plass avgjørende.

Det er nå tillatt (fra 8. juni) å bruke toalett og kjøpe mat fra matvarelagrene på selv- og ubetjente hytter. Korte besøk er altså lov, men man kan ikke tilberede mat, koke vann og tørke klær inne på hyttene, eller sette seg inn og spise maten sin.

Haugesund Turistforening sine hytter bestilles gjennom hyttens side på ut.no. Altså, søk opp hytta eller hyttene du skal til på via ut.no, eller gå direkte gjennom nettsiden haugesund.dnt.no. For at besøkende skal kunne holde 1 meters avstand til andre, er kapasiteten på hyttene redusert denne sommersesongen.

DETTE GJELDER FOR SELV- OG UBETJENTE HYTTER:

- Oppdater deg på de siste anbefalingene fra FHI og følg disse før du drar på tur.
- Om du har symptomer på luftveisinfeksjon skal du ikke besøke en DNT-hytte. Dette gjelder også milde symptomer.

- Alle gjester må bestille overnatting på forhånd.

- Antall gjester som kan oppholder seg på en selv- eller ubetjent hytte er regulert i bookingsystemet. Regelen er at man skal kunne holde en meters avstand mellom hvert turfølge. Denne regelen gjelder så lenge dette er rådet fra myndighetene.

- Du som gjest er ansvarlig for å følge anvisningene på hytta for å sikre godt renhold og hygiene mens du bor på hytta.

- Planlegg håndhygienetiltak ute og på tur. Ta med deg rikelig med våtservietter, såpe og alkoholbasert desinfeksjon. Ha med deg egne søppelposer og ta med deg søppel hjem. Bor du på en selvbetjent hytte med matlager – ta på det du skal ha selv, ikke noe annet.

- Gjestene må ta med lakenpose og eget putevar, eller sengetøy. Sjekklister på hytta må følges.

- Utedo på hyttene kan brukes uten at gjestene bor på hytta, men husk å vaske deg med desinfeksjonsmiddel før og etterpå.

- Det er ok å kjøpe proviant fra de selvbetjente hyttene, men det er ikke lov for gjester som ikke bor på hytta å tilberede mat, koke vann, tørke klær osv inne på hyttene, eller sette seg inn og spise maten sin.

AKTIVITETER

I samråd med myndighetene har DNT utarbeidet en egen smittevernplan for aktiviteter. Målet er at alle turer og

aktiviteter skal være trygge, og at deltakere og turledere skal få god informasjon i forkant. I sommer er det viktig at vi har kontroll på hvor mange vi har med på turer og aktiviteter, derfor har vi innført krav om påmelding.

Dette vil være nytt for en del av våre tilbud. I tillegg er det etablert rutiner for hva turleder og deltaker skal gjøre om de føler seg syke på tur.

Det er veldig viktig for oss at dette skal være trygt for alle involverte. Følger vi planene, er smittefaren liten. Det vi legger opp til er helt i tråd med anbefalingene fra helsemyndighetene. Endrer myndighetene sine anbefalinger, kommer vi til å følge etter.

Turlederen har ansvar for at regler og retningslinjer følges. Om deltakere ikke følger turlederens anmodninger kan vedkommende bli bedt om å forlate turgruppa.

- Vi innfører ingen ekstraordinære aldersgrenser for våre aktiviteter, men det er veldig viktig at alle som deltar har en god allmenntilstand og er friske.

- Turen eller aktiviteten skal gjennomføres på en varsom måte for å unngå skader. Gruppen skal unngå situasjoner som potensielt kan føre til behov for hjelp fra helse- eller beredskapsressurser.

- Alle turer og aktiviteter skal ha påmelding i forkant, med registrering av navn og kontaklinformasjon.

For alle arrangører av offentlige arrangement stilles det strenge krav til sporbarhet ved et eventuelt smitteutbrudd, og en mer løslig registrering på oppmøtestedet er derfor ikke tilstrekkelig. Gjennom krav til påmelding holder vi også kontroll på gruppestørrelsen. Ved oppstart av turen/ aktiviteten gjennomføres opprop.

ANTALL DELTAKERE OG AVSTAND:

- Alle som ikke tilhører samme husstand, skal holde minimum en meters avstand.

- Unngå håndhilsing, klemming og all annen form for fysisk kontakt mellom deltakere og turledere.

- En vanlig turgruppe skal ikke bestå av flere enn maks 20 personer inkludert turleder.

- I noen tilfeller inviterer vi til større arrangement med opptil 50 deltakere. Dette skal da foregå på et offentlig sted, der deltakerne kan holde minst én meters avstand til hverandre, og der vi er en ansvarlig arrangør.

MAT OG UTSTYR

- Alle må medbringe nødvendig personlig utstyr, inkludert antibac og det skal ikke deles på utstyr i gruppen.

- Hver enkelt deltaker må ha med det han/hun trenger av mat og drikke, om ikke annen informasjon er gitt.

- I den grad det trengs biltransport må kravet om 1 meter avstand overholdes, og det er særlig viktig at generelle hygieneråd blir fulgt. Passasjerantallet tilpasses da størrelsen på bilen. Der det benyttes kollektiv transport, bør DNTs medlemsforeninger sikre at dette ikke belaster tidspunktet for nytte- og arbeidsreiser.

DET ER DEN DRAUMEN

av Maria Almberg Størkson, med innslag frå Olav H. Hauge.

Det er den draumen me ber på

At me skal kunna gå opp på vidda og sjå urørt natur, ikkje vindmøller, me er ikkje Don Quijote. Me er menneske som treng ro innimellom, eit avbrekk frå lyd og lysforureining som omgjev oss i kvardagen. Ein varda sti, varda med stein og gaude T-ar, ikkje monsternaster og anleggsvegar.

*at noko vedunderleg skal skje,
at det må skje –*

Kva hadde skjedd om nokon sa at ikkje alt som er verdifullt kan målast i pengar? Kan hende skulle me hugse historia om Kong Midas, han som så gjerne ville at alt han tok i vart til gull. Det kunne vel gått noko betre med han, ingen kan ete gull, og ingen søker vel vindmølleskogens ro.

*at tidi skal opna seg
at hjarta skal opna seg*

Kanskje me alle kunne opna hjarta litt meir, og lommeboka litt mindre? Kva om naturen faktisk fekk forbli eit gode for alle, uavhengig av økonomi? At alle kan få gleda seg over det urørt natur kan tilføre både fysisk og psykisk helse, at ikkje nokre få skal bli rike på å hente ut energi frå det som burde vore for alle! Men då må hjarterommet for naturen vår vera større og sterkare enn lommeboka, for det er så ofte den med tjukkast lommebok som vinn til slutt.

at dører skal opna seg

Ikkje for endå fleire hyttefelt eller høgfjellshotell, men kanskje dører ut i naturen for dei som

er nye i faget, dører inn til alle DNT-hyttene, dører inn til venskap og kjærleik til naturen vår. Dører inn til eit fellesskap som samarbeider om å ta vare på naturen fordi den fortener at me tar vare på den, ikkje berre tar den for gitt!

at berget skal opna seg

Ikkje for gruvedrift, men for turar og ro i sjela. Ikkje for masseturisme og gondolar, men for sveitte pannar og tunge sekkar som lønast med utsikt ingen Instagram-konto kan yte rettvis! At berget skal få tankane hen mot historiane me høyrde som små, om jotnar og troll, der kvar store stein (som du no veit at kallast flyttblokker) kanskje hadde vore eit troll som ikkje rakk inn att i berget før sola sto opp.

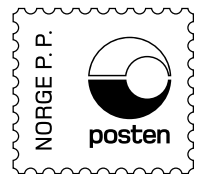
at kjeldor skal springa –

Ikkje i røyr, men i fritt fall. Ikkje for profitt, men berre for seg sjølv og dei som vandrar forbi. Slik at ikkje nokon få skal tene pengar på at røyra slukar det klåre vatnet, men at alle som treng det skal få slukke tørsta si rett frå kjelda.

*at draumen skal opna seg,
at me ei morgonstund skal glida inn
på ein våg me ikkje har visst um.*

Det er den draumen, den draumen me ber på, om at naturen for ein gongs skuld skal få vinna anbodsrunnen, at politikarane skal hugse at fjellvettregel nummer åtte ikkje er så dum å nytte seg av, vend i tide, det er inga skam å snu!

Alt i kursiv er frå diktet “Det er den draumen”
skrive av Olav H. Hauge.

Annonse for Haugesund Sparebank

Lotte Størksen, Haugesund Turistforening.

Jon Magne Svendsbøe fra HIL Orientering.

Finnes det noe friere enn friluftsliv?

Å komme seg ut på tur, er en aldri så liten balansekunst.
Ikke fordi man går på slakk line eller klatrer bratte fjellvegger, men fordi
det handler om å komme seg ut og at både små og store skal trives.

På papiret kan jo det virke som en smal sak. Men dørstokkmila kan være lang, ullundertøyet kan klø og støvlene kan plutselig inneholde usynlige småstein som aldri helt forsvinner.

Alle som har barn, eller husker sin egen barndom, vet hvordan turer ute i friluft skaper minner som varer. Å dra med ungene på tur krever lokking og avledning. Noen ganger kan det virke som innsatsen er hakket for høy. Kanskje kan det virke som om det er aller best hjemme. Uten stress og kav. Og selvsagt vet vi like godt at det krever både sin mann og kvinne når ungene skal dras med på tur.

Innen votter, sokker, bukser, dresser, skjerf og luer er på plass må minst et barn på do – og det behovet inntreffer selvsagt akkurat i det alle er klar. Men så begynner det å løsne. De fine øyeblikkene blir så synlige. Denne friskheten som ingen treningsstudio kan matche. Dere finner nye stier, kjenner årstidene ut og inn. Kanskje fyrer dere opp et bål, kanskje tilbringer dere natten i telt? Kanskje ser dere

på stjernene en mørk vinterkveld? Friluftslivet begynner der sivilisasjon og bebyggelse slutter. Friluftsliv er ikke bare sti og tur. Friluftslivet er diskusjonen om forskjellen på rypebæsj og harebæsj, om det er lemenår i år, om fordelen med gapahuk eller gleden av å lese kartet og finne frem.

De aller beste diskusjonene skjer gjerne mens dere går. Når kroppen og hodet er i bevegelse. Uttrykket «å ha vært ute en vinternatt» betyr at vi har vært utsatt for prøvelser. Det kan også friluftslivet gi oss. Enten ved å sove under åpen himmel, komme seg på en høy topp eller gå opp din helt egen sti.

Selvsagt er solskinn deilig, men du skal ikke være mer enn 15-20 minutt på Haugalandet før du aner at et værskifte er på gang. Godt vær for friluftsliv er derfor all slags vær. Noen ganger er det varmt, andre ganger er det vått. Hver værtype har sin sjarm. Og turterrenget er aldri langt unna her på Haugalandet. Skoger, heier, marker, sjø, innsjøer og strand.

Friluftslivets hemmelighet er jo at det er turen som er målet. Leve i det berømte «nuet», glemme seg selv og la tankene løpe fritt. For plutselig kommer disse små og magiske øyeblikkene oftere, de som gjør at både tåke og vind letter. Det dukker opp et kort glimt av en hare, en rype eller et ekorn og gleden over å være ute vokser seg større og større.

Men noen må rydde den stien, noen må bygge den varden, male den hytta og sørge for at broen over elven er trygg. Det er noen som står tidlig opp og baker de bollene, lager vaffelrøra, fyrer i peisen, setter ut postene, kvister den løypa, merker ruta, arrangerer den turen, og stiller sitt baksete til disposisjon når avreise nærmer seg.

Hvert år kommer Haugalendingene seg ut på tur og oppdager naturen fordi ivrige ildsjeler jobber i det stille og legger til rette for at du skal få en god tur. Det er det friluftslivet handler om, at det er god plass og at det finnes **#einforalle**.